

Православний Голос Люблина

Бюлетень православної парафії свт. Петра (Могили) в Люблині - української
православної громади Люблина

Люблин

№ 1 (51)

Січень 2007 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

З Різдвом Христовим!

*1(11) січня 1647 р. - 1(14) січня 2007 р.
360-а річниця смерті святителя Петра (Могили)*

Хроніка нашого буття (49)

- 25 листопада суботню Вечірню у парафіяльному храмі Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні відслужив мешканець Православного Дому Соціальної Допомоги о. митр. прот. Володимир Ходак. У неділю 26 листопада випало свято свт. Івана Золотоустого, патр. Константинопольського. Божественну Літургію у нашому храмі служили о. В. Ходак, настоятель нашої парафії о. прот. Мирослав Вишневський та мешканець ПДСД о. Миколай Банковський. За службою поминали жертви Голодомору в Україні 1932-1933 рр., а на завершення на середині церкви

відслужено урочисту панахиду за жертви Голодомору, адже в ці дні весь український світ відзначав пам'ять жертв 1932-1933 рр. На Літургії присутня була консул України в Любліні Лілія Фуртус. Після служби відбулася зустріч при чаю, на якій продемонстровано документальний фільм про Голодомор *Жнива розпачі* (ширше – стор. 8).

- У суботу 2 грудня Вечірню совершив о. Мирослав. Неділя 3 грудня була особливим днем в житті нашої парафії, цього дня почалися урочистості, присвячені пам'яті покровителя парафії –

Продовження на стор. 4-5.

Христос Рождається! - Славимо Його!

У радісні і благословенні і дні Різдва Христового бажаємо Вам всіх благ від Новонародженого Месії-Христа.

Першою чергою з радісним празником Різдва Христового поздоровляємо нашого архипастира – Високопреосвященнішого Авеля, Архієпископа Люблінського і Холмського. Вітаємо зі святом Люблінського благочинного о. прот. Андрія Лося та все духовенство нашої єпархії.

Вітаємо всіх вірних нашої парафії, а також парафіян кафедральної православної парафії Преображення Господнього в Любліні та мешканців Православного Дому Соціальної Допомоги в Любліні.

Настоятель та Парафіяльна рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні

Православне Різдвяне богослужіння на Польському телебаченні

Повідомляємо, що у другий день свят Різдва Христового за юліанським календарем на Польському телебаченні відбудеться **ретрансляція Різдвяної Літургії з церкви св. ап. Якова в Лосініці**, яку очолить **Блаженніший митрополит Варшавський і всієї Польщі Сава**.

Ретрансляцію богослужіння можна буде подивитися **8 січня (понеділок) о 13.50 годині** по першій програмі Польського телебачення (TVP 1).

Передача з нагоди православних свят Різдва Христового в Радіо Люблін

Вперше в історії з нагоди православних свят Різдва Христового за юліанським календарем на хвилях Радіо Люблін транслюватиметься спеціальна святочна передача українською та польською мовами.

Передача транслюватиметься в перший день свят Різдва Христового 7 січня від 12 по 13 год.

**Парафіяльнє свято
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні**

У неділю **14 січня 2006 р.**, в свята
Обрізання Господнього, свт. Василя
Великого та Новий рік, вже вп'яте
відзначатимемо
пам'ять **свт. Петра (Могили)**,
проте вперше як парафіяльне свято
нашої новоствореної парафії.
Цьогорічні урочистості матимуть тим більш
особливий характер, оскільки
відбуватимуться точно **в день 360-ї
річниці смерті свт. Петра (Могили).**

Порядок святкових служб:

13 січня, субота **17⁰⁰ Вечірня з Акафістом
свт. Петру (Могили)**
14 січня, неділя **9⁰⁰ Божествення Літургія
Молебень**

Після літургічних урочистостей відбудеться
відкриття фотовиставки про церкву в Команчі
Краса у попелі
та **святчна зустріч**
вірних нашої парафії та гостей.
Зустріч буде нагодою для святкової розмови, співу колядок.

Сердечно запрошуємо.

*Настоятель та Парафіяльна рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні*

Хроніка нашого буття (49)

Продовження зі стор. 2.

свт. Петра (Могили), організовані Українським Товариством в Любліні у співпраці з парафією. Недільну Божественну Літургію співав у нашому храмі молодіжний хор Перемисько-Новосанчівської православної єпархії «Ірмос» під диригуванням Маріанни Ярої. Наші парафіяни з захопленням слухали прекрасних галицьких церковних мелодій. Літургію совершали о. В. Ходак, о. М. Вишневський та протодиякон кафедрального собору в Сяноці о. протодиякон Антон Ярій, який своїм співом захоплював вірних. Після Літургії відбулася традиційна зустріч при чаю, на якій нашими гостями були члени хору «Ірмос».

- Цього ж дня увечері в кафедральній церкві Преображення Господнього відбувся урочистий

Концерт пам'яті свт. Петра (Могили) у виконанні хору «Ірмос». Концерт відкрив та зачитав слово Високопреосвященнішого Архієпископа Авеля люблінський благочинний та настоятель кафедрального храму о. прот. Андрій Лось. На завершення концерту проведено збірку пожертв на відбудову церкви в Команчі (ширше про урочистості – стор. 6-8).

- У понеділок 4 грудня випало свято Введення в храм Пресвятої Богородиці. Цього року було воно для нас особливим, оскільки святкову службу очолив надзвичайний гість – Високопреосвященніший Архієпископ Вроцлавський і Щецинський Єремія. Владиці співслужили о. В. Ходак, о. М. Вишневський, о. М. Банковський, о. Г. Лукашевич з кафедральної церкви та о. протодиякон Мечислав Олесневич із Вроцлава. У проповіді за Літургією владика підкреслив значення цього свята у житті християнина. На завершення владика Єремія у співслужінні духовенства совершив Молебень свт. Петру (Могили).

- У понеділок відбулася друга частина відзначень, присвячених пам'яті свт. Петра (Могили) – в Інституті Центрально-Східної Європи відбувся науковий симпозиум *Митрополит Петро (Могила) – європейський інтелектуаліст і православний святий* (ширше про симпозиум – стор. 6-8).

- 9 грудня суботню Вечірню очолив о. М. Вишневський. Наступного дня, 10 грудня, недільну Божественну Літургію служили о. В. Ходак, о. М. Вишневський, о. М. Банковський та гість – о. Іван Кулик з Заболоття, який саме перебував у Любліні на лікуванні. Після Літургії відбулася зустріч при чаю.

- 16 грудня Вечірню служив о. Володимир. Наступного дня, 17 грудня, випало свято св. влмц. Варвари. Божественну Літургію служили о. о. Володимир та Миколай. Після Літургії відбулася

Випускника

Європейського колегіуму польських і українських університетів та активного члена нашої церковної спільноти в 2003-2005 роках

д-ра Дмитра Шевчука
сердечно вітаємо

із успішним захистом
докторської дисертації,

що відбувся 13 грудня 2006 р.
Бажаємо подальших наукових успіхів,
щастя у родинному житті
та витривалості у праці на церковній ниві.

*Настоятель та вірні
Православної Парафії
свт. Петра (Могили)
в Любліні*

Душпастирські візити з Йорданською водою

За старовинною православною традицією, після свята Йордану – Хрещення Господнього – священники відвідують доми своїх вірних. Візит священника є нагодою для спільної молитви, освячення дому, розмови.

Доми парафіян Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні відвідуватиме з Йорданською водою настоятель нашої парафії о. прот. Мирослав Вишневський. Усіх, хто хоче узгодити термін душпастирського візиту, просимо залишити в церкві біля свічок свою адресу, телефон і пропонувані термін візиту або скontaktувати безпосередньо з о. Мирославом (тел. 0817481638).

дуже гарна подія – учні нашої Недільної школи підготували художню програму з нагоди Свята св. Миколая: розповідали про святого, декламували вірші, а також продемонстрували театральну виставу *Подарунок святого Миколая* (автором якої є вчителька нашої школи Ярослава Шевчук). Молоді актори прекрасно грали свої ролі, даруючи багато радості й зворушення всім глядачам. Після закінчення вистави всі діти – як учні Недільної школи, так і діти дошкільного віку – дістали подарунки «від святого Миколая» (спонсором яких було Генеральне консульство України в Любліні). Подарунки вручав о. Володимир. (Ширше про дитяче свято св. Миколая – у наступному випуску «ПГЛ»).

- Цього ж дня свій День Ангела відзначав наш Архипастир – Високопреосвященніший Архiepіскоп Авель. З побажаннями і квітами для владика подалася до кафедральної церкви також делегація нашої парафії у складі: Григорій Купріянович – староста, Ірина Кметь – диригент церковного хору та п. Ніна Дацюк.

- 19 грудня традиційно відзначали ми свято свт. Миколая Мир-Лікійського. Божественну Літургію служили у нашому храмі о. В. Ходак та о. М. Банковський. Після Літургії відслужено Молебень свт. Миколаю. На завершення делегація парафіян склала побажання з Днем Ангела о. Миколаєві.

- У суботу 23 грудня наша парафіяльна спільнота побільшилася на нового члена. Святе Таїнство Хрещення прийняла цього дня дочка Евеліни та Славомира Рощенків – Олена. Таїнство совершив

Співчуття
**о. митрофорному протоієреєві
Володимирові Ходаку**

з приводу смерті **Дружини**
бл. пам. Євгенії

висловлюють

*Настоятель та вірні
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні*

Вічна їй пам'ять!

у нашому парафіяльному храмі настоятель о. Мирослав. Многая літа нашій новій парафіянці!

- Цього ж дня увечері Вечірню служив о. М. Вишневський. 24 грудня, у неділю святих Праотців, Божественну Літургію совершали всі священники, що служать у нашому храмі.

- 30 грудня суботню Вечірню совершив о. М. Вишневський, від цієї служби упродовж двох тижнів обов'язки диригента нашого парафіяльного хору виконує Фома Левандовський. У неділю перед Різдом Христовим – святих Отців, 31 грудня, Божественну Літургію служили о. о. Мирослав та Миколай.

Хронікар

Самообложення – вияв нашої відповідальності за свою парафію

Успішне функціонування парафії залежить від заангажування всіх парафіян. Саме з наших пожертв фінансується функціонування храму і парафії. Від півроку ми є окремою парафією, це накладає на нас більші обов'язки. Мусимо спільно подбати про забезпечення функціонування парафії. Бюджет парафії складається з пожертв на тарілку, прибутку з продажу свічок і видань, індивідуальних пожертв та самообложення – добровільного податку на церкву.

Парафіяльна рада Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні на своїх перших зборах 12 листопада 2006 р. прийняла рішення, що для забезпечення нормального функціонування парафії необхідним є встановлення з початком 2007 р. **самообложення** в нашій парафії на суму **10 зл. місячно від сім'ї**. Звичайно, самообложення є добровільним податком і кожен сам вирішить, чи може таку суму вплачувати щомісячно на функціонування нашої парафії. Самообложення просимо вплачувати о. настоятелеві, скарбнику або іншим членам Парафіяльної ради.

Парафіяльна рада
Православної Парафії
свт. Петра (Могили) в Любліні

Пам'яті святителя Петра (Могили)

У днях 3-4 грудня 2006 р. в Любліні відбулися урочистості з нагоди 410-річчя від дня народження та 360-ої річниці смерті святителя Петра (Могили). Ця визначна постать, що відіграла дуже вагому роль в історії Православ'я в Україні та українській культурі, записалася також золотими літерами в пам'яті православних мешканців Любліна, адже саме митрополит Петро (Могила) посвятив люблінську Спасо-Преображенську церкву.

Особливо пам'ять про святителя Петра зберігають православні українці Любліна, для яких є Він знаком єдності з українською православною традицією та вселенськості Православ'я, а водночас символом багатого буття православ'я та української спільноти в місті над Бистжицею. Не випадково Високопреосвященніший архієпископ Люблінський і Холмський Авель, створюючи в червні 2006 р. в Любліні другу православну парафію – саме для української спільноти, її покровителем зробив свт. Петра (Могила).

У 2006 р. українська православна спільнота особливо відзначала пам'ять свт. Петра. Звершенням цього стали грудневі урочистості, організовані Українським Товариством в Любліні та православною парафією свт. Петра (Могили) в Любліні, у співпраці з Люблінсько-Холмською православною єпархією, Інститутом Центрально-Східної Європи, кафедральною православною парафією Преображення Господнього в Любліні та Генеральним консульством України в Любліні. Почесний патронат над відзначенням взяли: православний архієпископ Люблінський і Холмський Авель та Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак. Фінансову підтримку для проведення урочистостей дало Міністерство закордонних справ України.

ЛІТУРГІЯ

Урочистості почалися у неділю 3 грудня Божественною Літургією в парафіяльному храмі парафії свт. Петра (Могили), на якій співав молодіжний хор Перемисько-Новосанківської православної єпархії «Ірмос» під диригуванням Маріанни Ярої. За Літургією спільно молилися люблінські парафіяни та гості з Підкарпаття.

КОНЦЕРТ

Цього ж дня у посвяченій свт. Петром кафедральній церкві Преображення Господнього відбувся концерт церковної музики *Пам'яті свт. Петра (Могили)* у виконанні хору «Ірмос». Урочистий концерт почався тропарем свт. Петру, якого ікона лежала на аналої на середині храму. Концерт відкрив люблінський благочинний та настоятель кафедрального храму о. прот. Андрій Лось. Серед присутніх офіційних гостей були, зокрема, Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак, директор Відділу громадянських справ Люблінського Восвідського управління Юзеф Ружанський, православне духовенство Любліна, представники наукових та художніх середовищ міста. Кафедральний храм був переповнений прибулими на концерт любителями церковної музики.

Після вступного слова голови Українського Товариства в Любліні д-ра Григорія Купріяновича о. А. Лось зачитав слово Високопреосвященнішого Архієпископа Авеля про свт. Петра (Могила), в якому архипастир представив особистість святителя та його значення в історії Православ'я в Любліні. На жаль, владику Авель не зміг взяти участі в урочистостях з огляду на перебування за кордоном.

Упродовж годинного концерту хор заспівав кільканадцять літургічних та паралітургічних творів українських композиторів: Д. Бортнянського, С. Дігтярьова, Я. Яциневича, П. Ступницького, О. Кошиця, М. Ярої, М. Вербицького. Концерт вів Г. Купріянович. Концертна частина почалася тропарем Люблінській іконі Богородиці, хор заспівав також інші твори, пов'язані з церковною традицією Холмської єпархії: пісню до Бо-

городищі в Її Холмській іконі (соло: Наталя Білас, Анна Фаль та Оксана Длугош), чи пісню до Богородиці перед Її Сяніцькою іконою на слова митрополита Холмського і Підляського Іларіона (соло: Сусанна Яра та Марія Юрчишин). Велике враження на слухачів справив відомий твір Д. Бортнянського *Кто Бог велій* (соло о. протодиякон Антон Ярий). Слухачі концерту були захоплені співом молодих підкарпатських артистів.

Наприкінці концерту до присутніх звернувся зі словом о. прот. Мирослав Вишневецький, настоятель православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні, співорганізатора урочистостей. Священик розповів про трагедію церкви в Команчі на Лемківщині, яка згоріла у вересні 2006 р. і попросив про пожертви на відбудову храму. Виходячи з храму, учасники концерту клали щедри пожертви на відбудову згорілої церкви.

Концерт завершився традиційним *Многая літа*, на мелодію характеру саме для Лемківщини, звідки родом більшість членів хору «Ірмос». Диригентка хору М. Яра дістала квіти з подякою від усіх учасників за прекрасний концерт. Так склалося, що напередодні вийшов перший компакт-диск хору «Ірмос», відтак бажаючі могли зберегти у домашній фонотеці прекрасний спів цього особливого хору.

ВВЕДЕННЯ У ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Другий день відзначень, 4 грудня, також почався Божественною Літургією в парафіяльному храмі парафії свт. Петра (Могили), цього дня випало велике церковне свято – Введення в храм Пресвятої Богородиці. Святкову службу у парафіяльній церкві парафії свт. Петра (Могили) очолив Високопреосвященніший Архієпископ Вроцлавський і Щецинський Єремія, який прибув до Любліна з нагоди урочистостей в честь свт. Петра (Могили).

На завершення святкової служби на середині храму був відслужений молебень свт. Петру (Могили). На тетраподі на середині храму поміщено ікону святителя. Молебень очолив архієпископ Єремія у співслужінні духовенства: о. В. Ходака, о. М. Вишневецького, о. М. Банковського, о. Г. Лукашевича та о. протодиякона Мечислава Олесевича з Вроцлава. Саме цей момент особ-

ливо підкреслив те, що це відзначення, які нагадують постать не просто визначної людини, але святого, який заносить свої молитви перед престолом Всевишнього. На завершення владика прочитав молитву свт. Петру.

СИМПОЗИУМ

Після закінчення літургічної частини відзначень у приміщеннях Інституту Центрально-Східної Європи в Любліні почався науковий симпозиум *Митрополит Петро (Могила) – європейський інтелектуаліст і православний святий*. Метою симпозиуму було всесторонньо показати постать святого та здійснити рефлексію над його особистістю і спадщиною.

У приміщенні, де відбувався симпозиум, поміщено аналой з іконою святителя і церковний підсвічник, що підкреслило особливий характер конференції. Після певної затримки відбулося урочисте відкриття симпозиуму, яке розпочалося молитвою *Царю Небесний*. Від імені відсутнього проф. Єжи Клочовського, директора Інституту Центрально-Східної Європи, який гостинно прийняв симпозиум у свої мури, гостей і учасників цього наукового заходу привітав керівник наукової лабораторії Інституту д-р Анджей Гіль. Після нього слово перейняв голова Оргкомітету симпозиуму і голова Українського Товариства в Любліні д-р Григорій Купріянович, який наголосив на значенні постаті свт. Петра у сучасному світі.

Зі словом на відкритті конференції виступив почесний гість симпозиуму – Високопреосвященніший Єремія, Православний Архієпископ Вроцлавський і Щецинський. Мало це особливо символічний вимір, адже симпозиум був присвячений постаті православного ієрарха і святого. Зі словами виступили також Генеральний консул України в Любліні Іван Грицак та настоятель православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні о. прот. Мирослав Вишневецький

На засіданнях конференції були присутні вірні обох люблінських православних парафій, українські студенти і аспіранти (у тому числі Європейського колегіуму польських і українських університетів), представники наукових середовищ Любліна чи просто зацікавлені постаттю митрополита меш-

канці міста. Прибуло також православне духовенство Люблина: люблінський благочинний о. прот. А. Лось, о. Г. Лукашевич, о. диякон Марк Ващук. Був також присутній гість із Вроцлава о. протодиякон М. Олесевич.

Після урочистого відкриття почалася перша сесія симпозіуму. Відкрила її фундаментальна доповідь архієпископа Єремії, який говорив про *Святість християнина на прикладі свт. Петра (Могили)*. Ця доповідь мала ключовий характер, оскільки піддано в ній аналізу саму суть феномену святості свт. Петра, не уникаючи також і контрверсійних та важких питань. Чергові три доповіді показували історичний контекст діяльності митрополита Петра (Могили). Відомий львівський історик мистецтва, а зараз професор Варшавського університету, Володимир Александрович представив доповідь на тему: *Витоки могилянської традиції в історії української культури: джерела, попередники*, проф. Генрик Гмітерек (декан Гуманітарного факультету Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні) зосередився на питанні взаємин між православ'ям і протестантизмом на зламі XVI та XVII століть, а проф. Михайло Кірсенко (з Національного університету «Києво-Могилянська академія») увів присутніх у контекст значення митрополита Петра (Могили) в історії української культури.

Після перерви почалася друга сесія, котрої тематика пов'язана вже була зі сприйняттям і оцінкою спадщини митрополита наступними поколіннями. Першим виступав господар – д-р А. Гіль, котрий спробував охарактеризувати рефлексію над діяльністю митрополита Петра (Могили) у сучасній українській, білоруській та молдавській історіографіях. Дуже цікавою і ґрунтовною була доповідь відомої дослідниці історії Речі Посполитої XVI-XVII ст. проф. Тереси Хинчевської-Геннель з Варшавського університету, котра охарактеризувала рецепцію постаті митрополита в польській історіографії аж по найновіші дослідження. Відмінний характер мала доповідь д-ра Кшиштофа Лесневського з Екуменічного інституту Люблинського католицького університету, котрий – у доповіді *Реформаторська діяльність митрополита Петра Могили в оцінці о. Георгія Флоровського* – зосе-

редився на здійсненій відомим російським богословом інтерпретації богословської спадщини святителя Петра. Останньою була доповідь д-ра Г. Купріяновича, котрий заторкнув найбільш сучасний вимір рецепції свт. Петра – говорив про *Розвиток церковного почитання свт. Петра (Могили) після проголошення його святим (1996-2006)*. На завершення останньої сесії конференції відбулася дискусія, яка охоплювала різні аспекти діяльності і рецепції свт. Петра. (Могили).

Люблинські урочистості в честь свт. Петра (Могили) були, мабуть, найбільшими заходами, присвяченими вшануванню цього православного святого, визначного ієрарха, інтелектуала, які досі відбулися в Польщі. Урочистості мали різноманітний характер, включали урочисте відзначення пам'яті і нагадання його особи широкій громадськості, чому служив концерт; наукову рефлексію над постаттю і спадщиною святого, що здійснив симпозіум з участю польських і українських дослідників, та, врешті, молитовне вшанування святого, що особливо важливе для кожного християнина (саме в грудні 2006 р. минула 10-річчя причислення свт. Петра до лику святих).

Приємно відзначити, що урочистості зустрілися з зацікавленням і брала в них участь немала кількість учасників. Були вони досить широко представлені у регіональних засобах масової інформації – телебаченні, радіо, пресі, що є особливо важливим для ознайомлення польської громадськості з цією знаменитою особистістю, яка записалася також в історії Люблина. Проте, з іншого боку, що може дивувати, урочистості були фактично проігноровані офіційними представниками місцевих властей різних рівнів.

Для місцевої української православної спільноти, яка була ініціатором проведення цих заходів, урочистості стали нагодою для нагадання великої постаті Православ'я, особи символічної для історії української культури, а водночас постаті, нерозривно пов'язаної з історією Православ'я в Любліні. Крім нагадання постаті свт. Петра (Могили) зовнішньому світові, послужили вони поглибленню формування власної релігійної та культурної ідентичності.

І. Л.

Пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 рр.

Кінець листопада – це час, коли по всьому світі українці відзначають пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 рр. Ця найтрагічніша подія в історії українського народу заслуговує на пам'ять і задуму наступних поколінь. Українська громада Люблина особливо урочисто відзначала пам'ять жертв Голодомору в 1993 та 2003 рр. Цього року православні українці Люблина вшанували їх пам'ять у неділю 26 листопада.

Традиційно в Любліні пам'ять жертв вшановано не лише згадкою, чи пам'ятним заходом, але також поминальною молитвою. Жертв Голодомору молитовно пом'янули за недільною Літургією у парафіяльному храмі Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Любліні для української православної громади, яку служили о. митр. прот. В. Ходак, о. прот. М. Вишневський та о. М. Банковський. На Літургії присутня була консул України в Любліні Лілія Фуртус.

Після Літургії на середині церкви всі священники соборно відслужили урочисту панахиду за жертви Голодомору. Просили Всевишнього про упокоєння невинних жертв нелюдської системи. На завершення

служби пролунало зворушливе *Вічная пам'ять*.

Після служби у прицерковній світлиці відбулася традиційна зустріч при чаю. Цього разу вона була присвячена Голодомору 1932-1933 рр. Вступне слово сказав староста парафії свт. Петра (Могили) і водночас голова Українського Товариства в Любліні д-р Г. Купріянович, який підкреслив необхідність пам'яті про цю страшну трагедію.

Потім продемонстровано американський документальний фільм про Голодомор *Жнива розпачу*. Фільм справив надзвичайне враження на учасників зустрічі – вірних парафії свт. Петра. У багатьох на очах з'явилися сльози...

X.

Генеральне консульство України в Любліні Українське Товариство в Любліні

запрошують на

урочистості з нагоди свята 22 січня – Дня Соборності України.

Урочистості відбудуться в Любліні у неділю 21 січня 2007 року.

Програма урочистостей

**15.00 год. Православне кладовище
на вул. Липовій**

- Державні гімни України та Польщі
- Привітання учасників урочистостей
- Панахида за душі борців за волю України та Молебень за Україну, які очолить Високопреосвященніший Православний Архієпископ Люблінський і Холмський Авель біля пам'ятника на честь вояків армії Української Народної Республіки
- Покладення вінків

16.00 год. Коронний Трибунал (Рупек 1)

- Доповідь проф. Яна Левандовського (УМКС) *Початки будови української державності в 1917 р. на фоні державотворчих процесів у Центрально-Східній Європі*
- Виступ Генерального консула України в Любліні Івана Грицака
- Виступи представників державних та самоврядувальних органів влади
- Концерт українських пісень у виконанні фольк-гурту «Оркестр св. Миколая»

Інтеграція навколо традиції

З початком грудня 2006 р. **Українське Товариство в Любліні** почало реалізацію проекту *Інтеграція навколо традиції. Програма дій на користь інтеграції та збереження ідентичності українців з Польщі та України*. Проект містить програму дій метою яких є сприяння, з одного боку, збереженню ідентичності української молоді, яка живе в Любліні або приїжджає сюди на навчання з різних місць Республіки Польща, з іншого – інтеграція української молоді з Польщі та України та передавання молоді з України досвіду функціонування національної меншини в реаліях демократичної держави. Проект був складений у конкурсі і дістав фінансування у рамках **Програми Польсько-Американського Фонду Свободи «Зміни в регіоні – RITA»**, реалізованої **Фондом Освіта для Демократії**.

Фактично у проекті передбачені заходи, які переважно і в минулі роки були реалізовані українським середовищем Любліна. Проте дуже часто серйозним обмеженням були фінансові можливості, факт отримання фінансування проекту дає можливість більш масштабної реалізації наших задумів. Проект був підготовлений влітку 2006 р. членами Українського Товариства в Любліні, за великої підтримки люблінської **Фундації «Молода Демократія»**, яка реалізує багато проектів в Україні і відіграє важливу роль у розвитку польсько-української співпраці.

Партнерами у реалізації проекту є **Православна Парафія свт. Петра (Могили) в Любліні** та **Центр молодіжних громадських організацій Волині «Наша Справа»**. Головним координатором проекту *Інтеграція навколо традиції* є нижче підписаний – Григорій Купріянович, координаторами двох блоків – Андрій Єкатеринчук та Марія Артем'юк.

Проект поділений на дві частини. **Культурологічний блок** включає кілька елемен-

тів: цикл культурологічних занять для студентської молоді, які є продовженням лекцій з української мови та культури, організованих у минулому році. Їх вестимуть, як і раніше, молоді дослідники з Житомира, які упродовж останніх років мешкають у Любліні та пов'язані з Європейським колегіумом польських і українських університетів: д-р Андрій Савенець та Ярослава Шевчук. Доповненням цих занять буде 5 семінарів, які проведуть експерти з Польщі і України. Всі заняття відбуватимуться у прицерковній світлиці православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні. На завершення занять їх учасники отримають сертифікати, які підтверджуватимуть участь у проекті. Крім того, в рамках культурологічного блоку відбудуться інші культурні заходи: новорічна Маланка 14/15 січня, Шевченківське свято 11 березня та два культурологічні виїзди – на Волинь і на Лемківщину.

Другий блок – театральний, передбачає підготовку двох театральних вистав: традиційної української Різдвяної вистави – *Вертепу* (який уже від кількох років готують люблінські студенти та докторанти) та п'єси сучасного українського драматурга. Вертеп буде підготований і виставлений упродовж січня ц.р., друга вистава – навесні 2007 р.

Усіх зацікавлених, кому близькою і рідною є українська мова та культура, запрошуємо до участі в заходах, які проводитимуться в рамках проекту: як тих для вузчого кола учасників, так і тих, що матимуть більш масовий характер. Адже метою проекту є надання молоді, що походить із різних регіонів Республіки Польща, шансу на активну участь у модерній українській національній культурі, а також інтеграція української молоді з Польщі та України, яких єднає спільна мова, культура і традиція...

Григорій Купріянович,
головний координатор проекту

Українське Товариство в Люблині
в рамках проекту ***Інтеграція навколо традиції.***
Програма дій на користь інтеграції
та збереження ідентичності українців з Польщі та України
сердечно запрошує на заходи, які відбудуться у січні 2007 р.

Українська новорічна забава ***Маланка***
відбудеться в ніч з **14 на 15 січня 2007 р.**

в колишньому клубі *Dziekanka* (DS „Babilon”, ul. Radziszewskiego 17,
вхід від Університетської поліклініки), початок – неділя 14 січня 20 год.
Добру забаву гарантує український фольк-гурт «Гудаки» із Закарпаття.

Кількість місць обмежена. Вступ за безплатними запрошеннями.
Запрошення та додаткові інформації можна дістати зателефонувавши за номерами
662 643100, 509 468557, 668 824250 або через e-mail: ukrainians_lublin@wp.pl
Харчування та будь-які напої – власні. Можна замовити харчування (50 зл./особа).

Цикл культурологічних занять ***Українська мова та культура***

Заняття відбуватимуться **по п'ятницях увечері**
у прицерковній світлиці Православної Парафії свт. Петра (Могили) (вул. Dolińskiego 1).
Заняття ведуть: д-р Андрій Савенець та Ярослава Шевчук
Друга зустріч на тему *Культура української мови в пігулці*
у п'ятницю 12 січня 2007 р. о 18 годині
Записи на заняття: тел. 66 88 24 250, e-mail: andrij@interia.pl

Вистава ***Вертепу***

під час ***Кумі*** - святочної зустрічі української православної громади Люблина,
що відбудеться у Хрещенський Святвечір у четвер **18 січня 2007 р.**
після Великого Повечір'я напередодні свята Йордану
у прицерковній світлиці Православної Парафії свт. Петра (Могили) (вул. Dolińskiego 1).

Партнери у реалізації проекту:
- Православна Парафія
свт. Петра (Могили) в Люблині
- Центр молодіжних
громадських організацій Волині
«Наша Справа»

Projekt został sfinansowany w ramach Programu
Wzrostle-Amerykańskiej Fundacji Wolności
Pracujemy w Regionie - RITA,
finansowanego przez Fundację Edukacja dla Demokracji

DEMOKRATYCZNE **Wzrostle-Amerykańskiej Fundacji Wolności**

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
СВЯЩЕННОГО СОБОРУ ЄПИСКОПІВ
СВЯТОЇ ПОЛЬСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, БОГОЛОБИВОМУ ЧЕРНЕЦТВУ
ТА ВСІМ У ХРИСТІ БРАТАМ І СЕСТРАМ**

«Визволення послав Господь людям своїм»
(причасний)

Всемиловитий Господь знову дає нам змогу почути радісний звук дзвонів, які оповіщають землі Чудо Надзвичайне, Таїнство Предивне і Преславне, що звершилося у Вифлеємі – Воплотіння від Діви Марії обітованого Месії Ісуса Христа. «І Слово стало тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його, славу, як Єдинородного від Отця» (Ів. 1, 14).

У Вифлеємських яслах смиренно ліг Споконвічний і Первородний, кого старозавітний пророк оспівував: «Престол Твій, Боже, по віки вічні; берло правоти – берло Царства Твого» (Пс. 44, 7).

Святі Ангели співають: «Слава на висотах Богу, й на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14) та оповіщають всесвітові прихід Бога Слова, другої особи Пресвятої Тройці.

Пісня Ангелів – торжество неба; поклоніння пастирів та мудреців – радість землі; людське ество сприймає повноту Божества, про що ап. Павло пише: «...це тлінне одягнеться в нетління, а це смертне одягнеться в безсмертя» (1 Кор. 15, 54), бо «визволення послав Господь людям своїм».

Брати і Сестри!

Згадуючи сьогодні Різдво нашого Спасителя Ісуса Христа, восхваляємо Його: «Співайте Богу нашому, співайте, співайте Цареві нашому, співайте» (Прокимен гл. 3). Народжений Господь, як Цар Царюючих, ув'язненим у темниці гріхів – дарує волю, втомленим тягарем життя – спочинок і оздоровлення, заблуканим та озлобленим – світло правди, яке в темені світить, усім, що трудяться та які обтяжені – спокій і благовоління. «Задля цього величний Бог на землі з'явився як смиренна людина, бажаючи навести (нас) до височини» (Акафіст Пресвятій Богородиці, кондак 8).

Сам же Він, Боголюдина, зустрів на землі не славу, не багатство, не честь, не восхвалення, – але вертеп, Голгофу та гріб. Однак, Світло Розуму і Його Всемогутня Воля перемогли зло та смерть. Від цього моменту найчистіше Милосердя і Правда спасають світ і запалюють іскру нового, кращого життя. Двері раю стали відкритими всім.

Брати і Сестри!

Христове Різдво, як у сам його момент, так і нині несе світові світло, радість і мир. Та «хто спраглий, нехай приходить; хто бажає, нехай бере воду життя даром» (Одр. 22, 17).

На жаль, сьогодні, численні не користуються оцим даром. Для багатьох християнство стало предметом різних осудів та напастей. Воно заважає багатьом у їхньому щоденному житті, звичках і слабкостях. Здійснюються слова, які перед обличчям Дитяти Христа сказав Симеон Богоприймальник: «Ось Цей поставлений для падіння і підняття багатьох в Ізраїлі; Він буде знаком протириччя» (Лк. 2, 34).

Людина, яка відкинула Христа, сама проголошує суд над собою самою. Християнська радість, що йде від тайни Народження Богодитини, стає їй чужою. Для такої людини немає святості, немає віри у своє особисте безсмертя і в перемогу духа над плоттю. Її серце не переповнюється радістю при звуках церковних пісень та церковного життя.

Сьогоднішня людина забуває, що на світі існує надзвичайна сила, яка домагає людині. Цією силою є Християнська Віра «...оце перемога, яка перемогла світ: віра наша» (Ів. 5, 4).

Брати і Сестри!

Історія Святої Православної Церкви дає приклади того, як наші предки задля Божого Царства, відрікалися майна, родини, слави і пр. Віра була для них євангельським скарбом, захованим у полі, «...що його чоловік, знайшовши, ховає, радіючи з того, іде та продає все, що має, а купує те поле» (Мт. 13, 44). Таким чином вони збагачувалися могутністю і силою. Царі та князі залишали царські і княжі знамена при підніжжі Христового Хреста. Полководці та рядові воїни свою зброю міняли часто на чернечу рясу. Святі свої душі віддавали за своїх ближніх, а цілі народи залишали поганство і приходили до Живого Істинного Бога. Ось приклади для нас!

Брати і Сестри!

Згадаймо у святкові дні Христового Різдва наших Братів і Сестер, котрі в 1947 році пережили акцію «Вісла». Їх проганяли, вивозили з рідних місць, з рідного гнізда. Вони залишали свої храми, які опісля були зруйновані. Незважаючи на всі втрати, злидні, переживання, біди і труднощі, вони твердо стояли при своїй Православній Вірі. Численні з них до нинішнього дня zostалися стовпами віри та свідками Святого Православ'я в багатьох місцях нашої Вітчизни. Вони стали героями духа двадцятого століття. У 2007 році мине 60 років від пори акції «Вісла».

Брати і Сестри!

У цей важкий післявоєнний час руйнування та послаблення життя нашої Церкви, на її розвалинах заснована була в 1947 році на Святій Горі Грабарці жіноча обитель Святих Жінок Марти і Марії, завданням якої стала безупинна молитва за багато-страждальний віруючий народ нашої Церкви. Світильник невпинної молитви на Святій Горі Грабарці палає, дякувати Богові, до нинішнього дня.

2007 рік – ювілейний для Святої Обителі. Їй 60 років.

Згадуємо ці факти, щоб у ювілейному році скласти подяку Богові за «радість та скорботи» і при цій нагоді пригадати слова Господа: «Не бійся, маленьке стадо, бо вашому Отцеві вподобалося дати вам Царство» (Лк. 12, 32). Христос завжди з нами «...вчора й сьогодні – той самий навіки» (Євр. 13, 8). Він наш Спаситель, Розрадник, наша Радість і Щастя. Без Нього не можемо існувати не тільки ми, але й весь світ. Христос необхідний світові. В усьому довірмося Йому!

Сердечно вітаємо зі Святом Різдва Христового та з Новим 2007 Роком Всечесне Духовенство, Боголюбиве Чернецтво, нашу Молодь та Дітей, і Всіх вірних нашої Святої Церкви у Вітчизні та за її межами.

Бажаємо Всім, щоб віра і любов зміцніли в усіх нас та в усьому світі для нашого спасіння, для загального добра і на Божу Славу.

Нехай Господь наш Ісус Христос, що народився у Вифлеємських яслах, подасть світові Свою силу, щоб добро торжествувало над злом, світло над темрявою, щоб на землі запанував мир, що його приніс Христос і прославили в ніч Різдва Святі Мешканці Неба – Ангели.

Нехай Господь «...дасть вам, за багатством Своєї слави, скріпитись у силі через Його Духа на зростання внутрішньої людини, і щоб Христос вірою оселився у серцях ваших» (Еф. 3, 16-17). Амінь.

Божою милістю смиренні:

- + Сава, Митрополит Варшавський і всієї Польщі,
- + Симон, Архієпископ Лодзький і Познанський,
- + Адам, Архієпископ Перемиський і Новосанчівський,
- + Єремія, Архієпископ Вроцлавський і Щецинський,
- + Абель, Архієпископ Люблинський і Холмський,
- + Мирон, Єпископ Гайнівський,
- + Яків, Єпископ Білостоцький і Гданський,
- + Григорій, Єпископ Більський.

Різдво Христове 2006/2007 р.
Столичне місто Варшава

Центр культури в Любліні
Воєводський осередок культури в Любліні
оголошують

II
ВОЄВОДСЬКИЙ
ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ КОНКУРС
УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ І ПРОЗИ

у співорганізації з
Європейським колегіумом польських і українських університетів
Кафедрою української філології Університету Марії Кюрі-Скłodовської в Любліні
Українським Товариством в Любліні
Почесний патронат:
Генеральний консул України в Любліні

Правила участі:

- запрошуємо до участі молодь з гімназійних, післягімназійних шкіл і старшу (також дорослих);
- умовою участі є підготовка репертуару з української літератури польською або українською мовою;
- конкурс проводитиметься у формі трьох турнірів: декламаторського, «що виводиться зі слова», пісенної поезії (детальна інформація у положенні про конкурс).

Міжповітові турніри:

1. Грубешівський Будинок культури, ul. 3 Maja 7, 22-500 Hrubieszów, тел. 084 6964744
10 лютого 2007 р., зголошення приймає пані Едита Добош-Мацюк до 22 лютого 2006 р. – повіти: Білгорайський, Грубешівський, Янівський, Красноставський, Красьницький, Томашівський, Володавський, Замойський.

2. Центр культури в Любліні, ul. Peowiaków 12, 20-007 Lublin, тел. 081 536 03 22
28 лютого 2007 р., зголошення приймає пані Анна Кравчик до 19 лютого 2007 р. – повіти: Любаргівський, Люблінський, Ленчинський, Опольський, Пулавський, Рицький, Свідницький.

3. Холмський Будинок культури, Pl. Tysiąclecia 1, 21-100 Chełm, тел. 082 5630081
3 лютого 2007 р., зголошення приймає пані Ельжбета Самборська до 29 січня 2007 р. – Холмський повіт.

4. Луковський Осередок культури, ul. Wyszynskiego 20, 21-400 Łuków, тел. 025 7983272
27 лютого 2007 р., зголошення до 19 лютого 2006 р. – повіти: Біло-Підляський, Луківський, Парчевський, Радзинський.

Воєводський турнір відбудеться **9 березня 2007 р.** у Центрі культури в Любліні, ul. Peowiaków 12, 20-007 Lublin, від 9.00 год.

Детальна інформація та положення про конкурс на сторінках:

www.wok.lublin.pl, www.ck.lublin.pl

МИТРОПОЛИТ ІЛАРІОН (ОГІЄНКО)

14 січня ц. р. минає 125-а річниця народження, а через два місяці – 35-річчя смерті митрополита Іларіона (проф. Івана Огієнка) – визначного православного ієрарха, видатного вченого, українського державного діяча. Життя однієї з найвидатніших постатей історії України ХХ ст. пов'язане також з історією Холмської православної єпархії, адже саме він у 1940-1944 роках був архипастирем Холмщини та Південного Підляшшя – архієпископом (а згодом митрополитом) Холмським і Підляським.

Життєвий шлях митрополита Іларіона (в мирі проф. Івана Огієнка) був багатогранний і складний. Народився він 1 січня (за ст. ст.) 1882 р. в містечку Брусилів на Київщині в родині українських селян. Попри великі труднощі, здобув середню освіту, а згодом, у 1909 р., закінчив філологічні студії на відомому Університеті св. Володимира в Києві. Вже в час студій активно включився в українське національне і наукове життя, був, зокрема, одним із засновників Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Києві. У цей же час одружився з молодістю дівчиною з рідного містечка – Домінікою. Після закінчення студій, попри перепони, молодий вчений залишився стипендіантом на університеті й продовжував наукову роботу.

Нові виклики перед молодим дослідником принесло українське національне відродження 1917-1919 рр. Іван Огієнко активно включився у відродження рідної культури та творення української держави, був членом уряду Української Народної Республіки. Багато зусиль присвятив також у цей час відродженню українського православ'я.

Після перемоги більшовиків і поразки УНР І. Огієнко опинився в Галичині, яка була тоді у складі Польщі. Згодом, у 1926 р., він став професором факультету православного богослов'я Варшавського університету, брав також активну участь у житті Православної Церкви в Польщі, був, зокрема, заступником голови Передсоборного зібрання у 1930 р. В 1932 р. «за спротив полонізації православних студентів» польська влада звільнила його з професорської посади. Тоді І. Огієнко цілком присвячує себе науковій та видавничій діяльності, а також праці на перекладом на українську мову Біблії та богослужбових книг. У 1937 р. помирає його дружина.

Новий етап у житті вченого і церковного діяча принесла II світова війна. У 1940 р. німецька окупаційна влада погодилась на відновлення древньої Холмської православної єпархії, яка цього разу відродилась під назвою «Холмсько-Підляська». Її архипас-

тирем судилося бути саме проф. І. Огієнкові. У жовтні 1940 р. прийняв він у Яблочинському монастирі чернецтво з ім'ям Іларіон, а згодом у холмському соборі єпископську хіротонію з рук митр. Діонісія, екзарха Вселенського патріарха в Празі архієпископа Савватія та єпископа люблінського Тимофія.

Попри важкі воєнні умови, в час архипастирського служіння вл. Іларіона відбулось відродження церковного життя на Холмщині і Підляшші. Відкрились численні парафії, зачинені в міжвоєнний період, заходами владики організовано різні прояви життя єпархії – видавалось декілька часописів, книжки, засновано духовні школи. Інтенсифікувався також процес відродження українських церковних традицій, богослужбовими мовами були тоді церковно-слов'янська з українською вимовою та українська мови. Водночас був це час мучеництва, саме тоді своє життя віддали на Холмсько-Підляській землі численні мученики за св. православну віру, яких наша Церква в 2003 р. причислила до лику святих як Мучеників Холмських і Підляських. У 1944 р. владіці Іларіонові присвоєно звання митрополита.

У липні 1944 р., з приходом Червоної армії, митр. Іларіон залишив Холм. Через Словаччину, Австрію, Швейцарію, в 1947 р. він опинився в Канаді, де в 1951 р. його обрано першоепархом Української Греко-Православної Церкви в Канаді – митрополитом Вінніпегу і всієї Канади. В Канаді продовжував він також свою видавничу та наукову діяльність. Владика Іларіон упокоївся в Бозі на 91 році життя 29 березня 1972 р. у Вінніпезі.

Митрополит Іларіон був однією з найвизначніших постатей в історії Української Православної Церкви ХХ ст., був також відомим вченим та політичним діячем. Помітно вписався також в історію нашої єпархії та Холмщини і Підляшшя, заслуговуючи на вдячну пам'ять синів цієї землі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Григорій Купріянович

ЗАПОВІТ

Митрополита Петра (Могили)

В ім'я Отця і Сина і Святого Духа.
Амінь.

Оскільки нічого над смерть певнішого людині нема, а година смерти в Божих таємницях самого Бога перебуває, я, многогрішний Петро Могила, Архиепископ Митрополит Київський, Галицький і всієї Руси, Екзарх Святого Константинопольського Престолу, Архимандрит Печерський, будучи хворістю навіщений від Господа Бога й не бажаючи залишити в якомусь не порядку дім мій, від Господа Бога мені в зверхність доручений, всі мої наміри віддавши на всемогутню волю Божу, учиняю короткій волі моєї, коли так Господь Бог визначив, такий останній Заповіт.

По-перше, в святій Вірі, в котрій народився, виховався і з волі й ласки Божої достоїнство митрополитанське недостойний на собі маю, в ній же хочу, вік свій закінчивши, стати перед Маєстат Господа мого. По-друге, коли тільки дозволив мені Господь Бог з ласки своєї святої і з ласки його Королівської Милости Пана мого Милостивого бути пастирем у столиці Митрополії Київської, а перед тим іще Святої Лаври Печерської Архимандритом, у той час бачачи занепад у народі Руським

побожної релігійності не від чого іншого, як від того, що жодної освіти й наук не одержував, тому приречення моє зложив перед Господом Богом моїм, всі мої достатки, від батьків оставлені, і що тільки від належних послуг святих місць, мені доручених,

прибутків з відповідних маєтків тут зоставалося, повертати частково на відновлення зруйнованих Домів Божих, яких залишились жалюгідні руїни, частково на фундації шкіл у Києві, прав і вольностей народу Руського, з особливою також ласки його Королівської Величності Пана нашого милостивого позволенях та упривілейованих; а те ж моє мізерне приречення й наміри по-

благословив Господь Бог зі своєї святої ласки, що за життя мого оглядав я великий пожиток для Церкви Божої від тих наук, бо досить освічених людей і побожних на обслугу Церкви Божої збільшилося.

Отож тоді Колегію заснував я, як єдину за поруку мою, хочаби залишити з найвищого провидіння Божого на потімні часи пам'ятку, а оцим моїм заповітом навіки даю й дарую: по-перше, ті гроші, що маю в Ясновельможного його Милости Пана Адама з Бру-

силова Киселя, каштеляна Київського, старости Носовського [...]. По-друге, також суму з мастку, мною набутого й купленого у їх Милостей панів служилих воєводичів Венденських, тобто на Мухойдах і Опачицях, двадцять тисяч золотих на ту саму Колегію та отців колегіятів Братства Київського Богоявленського даю, дарую, на вічні часи записую [...]. Усю бібліотеку різних мов, фундовану мною ціле моє життя, зложеноу в цей час на переховування

отцю намісникові Софійському передану, а ресстр книжок тих переданий згаданим отцям колегіятам за підписом моєї руки. Хрест мій срібний митрополитанський на вічну пам'ять моєї любови, також і сакос білої парчі,

перлами гаптований, тим же отцям колегіятам даю, дарую і відписую [...].

За ці добродійства накладаю на них ту повинність на прийдешні часи, щоб вони в школах Київських відповідно до привілеїв його Королівської Величності, як при житті моєму, учити мають і самі в спільноті відповідно до правил, мною заведених, жити, також Колегію Київську відповідно до фундації цілковито заховувати, і за душу мою кожного четверга службу Божу відправляти, і кожного року день моєї смерти богослужбою обходити.

На монастир Печерський другу мою митру коштовну в перлах з дорогініми камінцями відписую [...].

На Митрополитанську церкву Святої Софії, з ласки Божої мною реставровану, третю митру на блакитному

оксамиті, бляхами обложеноу, і два сакоси талетові – один зелений, а другий багатого червоного табину, і третій з білої парчі; а інші всі сакоси при Печерському монастирі мають залишитися. Святі мощі, запечатані в ковчегові церковному Печерському, також Животворче дерево хреста Господнього в маленькому хресту позолоченому московської роботи оправленому, до Богоявленської церкви Київського Братства, при котрому Колегія, мною фундована, віддаю і записую. [...]

По-перше, в святій Вірі, в котрій народився, виховався і з волі й ласки Божої достоїнство митрополитанське недостойний на собі маю, в ній же хочу, вік свій закінчивши, стати перед Маєстат Господа моєго.

Більше ж його Милості Пану братові моєму після мене спадку не залишаю; і прошу, щоб братньою любов'ю своєю те покерив, зважаючи, що я все, що мав, по-

святив з собою разом на хвалу Божу й службу Його, а йому молитви мої недостойні і благословення моє оставляю замість спадків багатих. Господа ж Бога благаю, щоб Він з ласки своєї святої його Милість, як єдиного зосталого потомка, повернув до столиці прадідів наших.

Щодо моєї Київської Колегії, то [...] їх Милостям православним Панам в патронат поручаю, й іменем Милосердя Божого благаю їх щоб ця єдина твердиня православної Руської Церкви прихильністю, піклуванням і патронатством їх Милостей на збільшення хвали Божої й виховання православноруських діток постійно тривала. [...]

Пастирською моєю останньою волею зобов'язую й визначаю, щоб маретність як Митрополитанська, так і

Архимандрії Печерської, як власність Христова, ні в жодне спустошення не приходили, як це від малопобожних звиклося робити під час відходу з цього світу зверхників духовних, в сльозах припадаю до ніг Маєстату його Королівської Милости, Пана мого Милостивого, щоб як найвищий охоронець домів Божих і насліддя їх, поки з волі його Королівської Милости Пана мого Милостивого, як Митрополія, так і Архимандрія вибранцям не будуть віддані, в своїй високій охороні мати рачив. А я, бувши до кінця життя мого вірним богомольцем за його Королівську Милість Пана мого Милостивого, таким і з цього світу відходжу, і тим цей заповіт мій кінчаю, багатогрішну ж мою душу віддаю Господу й Творцеві моєму. Моє грішне тіло в монастирі Печерському при лівому крилосі між стовпами щоб було поховане, їх Милостей Панів виконавців мого заповіту прошу.

Писано цей заповіт в монастирі Печерському року Божого 1646 грудня двадцять другого відповідно до старого календаря, а відповідно до нового календаря першого дня січня, року Божого 1647.

[В оригіналі підписано так:]

Петро Могила, Архиспископ Митрополит Київський, Архимандрит Печерський, рукою власною.

Адам з Брусилова Кисіль, каштелян Київський, староста Носовський, усно прошений. [...]

Не уймаючи того права з підписом рук і з печатями їх Милостей положених, ще стверджаю власною рукою Юрій Хмельницький, Гетьман Войська його Царського Величества Запорозького.

Переклад з польської. За виданням: Єпископ Лубенський і Миргородський Сильвестер (проф. С. Гаєвський), Заповіт Митрополита Петра Могили, На чужині 1947. Збережено правопис.

Сердечно запрошуємо
на святочну зустріч
української православної громади Люблина.

Кутя

відбудеться традиційно
у Хрещенський святвечір у четвер 18 січня 2007 р.
після Великого Повечір'я напередодні свята Йордану
(початок служби о год. 17⁰⁰).

Кутя буде для нас нагодою до повернення до святочного настрою, ближчого ознайомлення нашої громади, стане також відновленням давньої традиції Хрещенського святвечора.

У програмі, зокрема, спільне смакування традиційної Куті та пісних страв, спів українських колядок, розповіді про українські Різдвяні звичаї. Традиційно також – як і у минулих роках – православні студенти і докторанти виставлять традиційний український Вертеп, цього разу підготовлений як частина проєкту «Інтеграція навколо традиції. Програма дій на користь інтеграції та збереження ідентичності українців з Польщі та України» (див. стор. 7-8).

Обрізання Господнє

Тропар

На престолі огнезачнім
в вишніх сідяй
со Отцем Безначальним
і Божественним Твоїм Духом,
благоволил еси родитися
на землі от Отроковици,
неіскусомужня Твоея Матере,
Ісусе. Сего ради і обрізан бил
еси яко чоловік осмодневний.
Слава всеблагому Твоєму совіту,
слава смотренію Твоєму, слава
нисхожденію Твоєму,
Єдини Человіколюбче.

На престолі вогнеподібному, Ти
сидиш в вишніх з Отцем
Безначальним і Божественним
Твоїм Духом, Ти благоволил
народитися на землі
від Дівиці, що не знала мужа,
Матері Твоєї, Ісусе. Тому
і обрізаний був Ти, як людина
восьмиденна. Слава всеблагому
Твоєму зволенню, слава
провидінню Твоєму, слава
нисхожденню Твоєму,
Єдиний Чоловіколюбче.

Кондак

Всіх Господь обрізаніє
терпить, і чоловічєскія
прегрішенія, яко благ, обрізуєт;
даєт спасеніє днесь міру;
радуєтсѧ же в вишніх
і Создательєв ієрарх,
і світоносний, Божественник
таїнник Христов Василій.

Господь усіх обрізанія терпить
і людські гріхи
як Благий обрізує, дає нині
спасіння світові; радуєтсѧ
ж у вишніх і ієрарх Творця,
світоносний і божественний
тайнознавецъ
Христів Василій.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «**Православний Голос Люблина**»
склав д-р Микола Рощенко.

Православний Голос Люблина

Бюлетень православної парафії свт. Петра (Могили) в Люблині - української православної громади Люблина
Настоятель Православної Парафії свт. Петра (Могили) в Люблині: **о. прот. Мирослав Вишневський**.
Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.
При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук (інтернет), Людмила Купріянович, Петро Сова.
Адреса: Parafia Prawosławna pw. św. Metropolity Piotra (Mohyły) w Lublinie dla ukraińskiej społeczności prawosławnej, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin.
E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь
у православної парафії свт. Петра (Могили) в Любліні
для української православної громади
січень 2007 р. Б.

- 6 січня, Субота перед Різдвом Христовим. Навечір'я Різдва Христового (Святвечір)
9⁰⁰ Божественна Літургія
16⁰⁰ Велике Повечір'я
- 7 січня, Неділя. Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого
- 8 січня, понеділок. Собор Пресвятої Богородиці
9⁰⁰ Божественна Літургія
- 13 січня, субота
17⁰⁰ Вечірня з Акафістом свт. Петру (Могили)
- 14 січня, Обрізання Господнє. Свт. Василя Великого. Новий рік.
Неділя перед Богоявленням.
Парафіяльне свято православної парафії свт. Петра (Могили)
(у день 360-ої річниці упокоєння свт. Петра)
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого. Новорічний молебень
після Літургії Святочна зустріч з нагоди парафіяльного свята
- 18 січня, четвер. Навечір'я Богоявлення (Хрещенський святвечір)
17⁰⁰ Велике Повечір'я
після служби зустріч української православної громади – традиційна Кутя
- 19 січня, п'ятниця. Богоявлення Господнє.
Хрещення Господа Бога нашого Ісуса Христа (Йордан)
9⁰⁰ Божественна Літургія. Велике посвячення води
- 20 січня, субота
17⁰⁰ Вечірня
- 21 січня, Неділя про Закхея і по Богоявленні
9⁰⁰ Божественна Літургія
15⁰⁰ Молебень за Україну (православне кладовище при вул. липовій)
Панахида перед пам'ятником на честь вояків армії УНР
Урочистості очолить Високопреосвященніший архієпископ Авель
- 27 січня, субота
17⁰⁰ Вечірня
- 28 січня, Неділя про Митаря і Фарисея
9⁰⁰ Божественна Літургія
після Літургії зустріч при чаю

Парафіяльним храмом православної парафії свт. Петра (Могили)
в Любліні для української православної громади
є церква Воздвиження Чесного Хреста Господнього.
Хресто-Воздвиженська церква міститься у Православному Домі
Соціальної Допомоги в Любліні (ul. Dolińskiego 1, неподалік вул. Любартовської).